

træden; der skulde dannes Status quo ud fra det givne Grundlag for den nærmeste Fremtid med Undtagelse af Kanonbevillingen og Underofficerernes Lønninger og selvfølgelig, hvad vi maatte kunne blive enige om af Foranstaltninger, der ikke foregribe den kommende Hærorrdning, og af saadanne Foranstaltninger have vi faaet adskillige: Forsøgsforplejningen, Tandlægebehandlingen, for ogsaa at nævne et af de mindre. Men alt, hvad vi have faaet ud over Kanonbevillingen — og det gælder ogsaa Underofficerernes Lønninger — have vi alle sammen været enige om, Højre og Venstre, Socialdemokrater og moderate baade hist oppe og her nede. Alle vare enige om de Foranstaltninger, der ere blevne gennemførte. Samtidig nedsattes Forsvarskommissionen netop ud fra denne Respekt for det bestaaende, indtil en ny Ordning bringes til Veje, og denne Kommission ere de Herrer gaaede med til. De ere gaaede med til at vedtage Løven derom, de ere gaaede med til at sætte Medlemmer ind i den — i alt Fald eet Medlem, mere kunde de ikke beherske —, og dermed have de anerkendt den Forudsætning, hvorunder Ministeriet begyndte og hidtil har ført sin militære Politik, og naar de have det, kan der kun være Tale om at rette Angreb paa Regeringen og Regeringspartiet for de *ny Bevillinger*, der maatte være komne ind siden 1901. Og der beder jeg paa ny om at faa Anvisning paa, skal jeg sige 100,000 Kr., det er dog Penge, selv om det ganske vist er lidt i Sammenligning med det, som der er blevet regnet med i Sommer, at faa en Anvisning med Socialdemokraternes Underskrift, en Anfordring, der siger: de og de Poster eller de og de Dele af de Poster ønske vi fjernede fra den kommende Finanslov, de ere komne derind, siden Venstreministeriet traadte til, vi kunne ikke lide de store Summer, nu skulle de ud. Hvis de Herrer Socialdemokrater ikke ville komme med en saadan Anvisning, maa de finde sig i, at det bliver sagt herinde, ligesom jeg allerede har tilladt mig at sige det udenfor denne Sal, at deres Agitation overfor Militærudgifterne er Humbug.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) generer sig ikke ved i Aar at gentage den meningsløse Tale, han førte i Fjor overfor Overskridelserne paa Krigsministerens Budget. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage, hvad jeg sagde i Fjor angaaende den Ting, det er virkelig for trættende og kedeligt, men det ærede Medlem ved, hvad

hver eneste Medlem her i Salen ved, at de Overskridelser være uafvendelige. Det ærede Medlem ved, at hvis han eller en anden af hans Partifæller sad som Krigsminister, vilde de samme Overskridelser ske, som nu ske under den nuværende Krigsminister. Det ærede Medlem ved, at Sygedagene, for at tage et enkelt Eksempel, er budgetteret til 1 Kr. 50 Øre pr. Dag, han ved, at dette budgetmæssige Tal holder ikke Stik, kan ikke holde Stik; hvor meget det har været for det Aar, for hvilket der nu nys er aflagt Regnskab, ved det ærede Medlem ganske vist endnu ikke, men jeg har for et Øjeblik siden spurgt den højtærede Krigsminister derom, og han meddelte, at det var 2 Kr. 73 Øre. Det er en Selvfølge, at denne Bevilling kan ikke undgaa at blive overskreden, naar Budgettet er lagt med 1 Kr. 50 Øre pr. Sygedag, medens det regnskabsmæssige Beløb er 2 Kr. 73 Øre. Nu siger det ærede Medlem, der kunne vi se, hvorledes den højtærede Krigsminister er, den højtærede Marineminister er en anderledes rar og brav Mand, han overskrider ikke saadan. Men jeg vil dog tillade mig at sige, medens jeg er ved Sygedagene, at den højtærede Marineminister overskrider ogsaa, ganske paa samme Maade og i samme Udstrækning forholdsvis, som den højtærede Krigsminister, men der er den ejendommelige Ting derved, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ved, men som Tingets Medlemmer maaske ikke have paa rede Haand, og det er, at Marineminerens Overskridelse for denne Konto falder Krigsministeren til Last, Krigsministeren maa bære Marineministerens Overskridelser, og det betyder for det Aar, for hvilket der senest er aflagt Regnskab, omkring ved 20,000 Kr.; denne Overskridelse fra Marineminerens Side maa Krigsministeren gaa og slæbe paa. Men naar Forholdet er det, synes jeg, det burde siges her i Salen, og hvis ingen anden vil gøre det, vil jeg, at Marineministeren overskrider lige saa fuldt som Krigsministeren, selvfølgelig i tilsvarende Forhold. Det ejendommelige er dette, at Krigsministeren, fordi Sygehusene sortere under ham, maa tage Marineminerens Overskridelser paa denne Konto paa sin Kappe. Jeg skal ikke dvæle videre ved denne, jeg siger udtrykkelig meningsløse Tale om disse Overskridelser, thi den er det ikke værd.

Det ærede Medlem for Ælbeltøft (Neergaard) var inde paa Forsvarsspørgsmaalet og appellerede til Forsvarskommissionen om snarest mulig at gøre sig færdig. Det